

Tampa Bay Sun Bowl 2007

Efter min første meget vellykkede tur med REFEX til USA i 2005, var det bare et spørgsmål om tid inden jeg skulle af sted igen. Efter noget overvejelse faldt valget igen på Tampa Bay Sun Bowl, ganske enkelt fordi jeg ikke nåede at opleve det hele på den første tur. Denne gang skulle der også være plads til at lege turist og jeg havde derfor sikret mig 8 dages ferie efter turneringen

Efter en smertefri tur over atlanten sammen med Morten Spove fra København, mødtes vi med Michael og hans folk allerede i lufthaven. Endnu en gang viste Michael at han har styr på tingene og efter at have fået vores lejebil (En Volvo – vi kører selvfølgelig Skandinavisk selv om vi er i USA :-)) og en køretur på 30 min var vi klar til at ramme dynerne. Dagen efter mødtes vi med resten af Refex dommerne. Det var en god blanding af diverse nationer, Holland, Belgien, Tyskland og Danmark, samt både ældre og unge dommere. Flere af dem havde jeg mødt før, både i USA men også i Nørhale et par år tidligere.

Alle glædede sig til turneringen, både de erfarne og debutanterne. En gennemgang af de gængse regler for turneringen var dog nødvendig. F.eks. var der ingen 10 min udvisning på gule kort og et rødt kort ville typisk udløse en karantæne på mindst 2 kampe. Da dette var et bedømmelse / udvælgeses stævne hvor diverse spejdere fra forskellige college var mødt frem og mange spillere betalte dyre penge for at være med til stævnet blev vi bedt om at tænke os godt om inden vi udviste en spiller, da denne jo mere eller mindre ville være færdig for resten af turneringen, såfremt at de kun havde 3 kampe. Dermed ikke sagt at vi på nogen måde skulle springe nogen over, men vi skulle heller ikke være alt for gavmilde med kortene.

Endnu engang blev jeg imponeret over stævnets niveau. Der blev givet for fuld skrue. At så ikke alle var lige villige til at tage imod, er en helt anden ting. Dette oplevede jeg et klart et eksempel på i min sidste opgave. Jeg skulle være liniedommer for min tyske kollega Max i en sidste pulje kamp. Det ene hold var videre og det andet hold var slået ud. Derfor mente først nævnte hold ikke at der var nogen grund til at spille kampen, ellers risikerede de jo bare at få skader. Logisk, men vel ikke helt i fair play ånden. Vi fik dog kampen i gang og det forløb uden de store problemer, syntes dommer trio i hvert fald. 5 min før pausen brokkede først nævnte hold meget over det andet hold spillestil. De mente at de spillede meget voldsom, så voldsomt at de nu havde fået en skade, hvilket gjorde at de i bedste Anja Andersen stil truede med at trække holdet fra kampen, når de så samtidig var bagud med 3-0, gjorde det jo ikke nemmere. At spillere så var faldet over sine egne ben og slået hovedet var de fuldstændig ligeglade med. Da vi gør klar til anden halvleg er det kun med et hold på banen. Det første hold nægter at stille op, igen med den begrundelse at modstanderne spiller hårdt, sjovt nok har ikke en spiller brokket sig, det er kun trænere og "Manageren" som syntes dette. Spillerne står pænt i baggrunden og tør ikke sige træneren i mod. Efter en del telefon opringninger til turnerings ledelsen og en masse diplomati endte sagen med at holdet ikke kunne spille videre grundet at man ikke havde 7 spillere som var klar til at spille, resten var skadet. Man var altså klar til at tage en straf om mulig udelukkelse for at spare spillerne 30 min, tvivler på at en dansk træner overhovedet ville overveje en sådan løsning. Det endte dog med at holdet vi lov at spille videre i turneringen, men blev dog (Heldigvis) slået ud i næste kamp.

Om søndagen d. 30 dec, var vi kommet til den helt store oplevelse, i hvert fald for mit vedkommende. Jeg havde på forhånd meldt afbud til evt finaler, som blev spillet samme dag, for at tage ud og se NFL. Jeg havde fulgt NFL i flere år på Zulu, så da muligheden for at se Tampa Bay på hjemmebane bød sig var det bare med at slå til. Desværre var sidst på sæsonen og kampen kunne ikke ændre på stillingen, men det var alligevel hele oplevelsen værd. At sidde på dette kæmpestadion og opleve den fantastiske stemning som der er til sådanne en kamp kan ikke overgås. Her er ikke noget med at tilskuerne skal adskilles, her er hooligans, her er ingen had mod det andet hold. Det er hygge, glæde

over spillet og ærgrelse hvis modstanderen vinder, ikke mere, ikke mindre. Det skal helt sikkert opleves igen.

Derefter havde vi mulighed for at selv planlægge vores program. Jeg valgte dog at følge med hovedparten af gruppen til Miami. Her blev de sidste dage brugt på ferie. Der var plads til shopping, Water world og en tur ud i sumpen. Alt i alt en kanon tur, desværre var vejrguderne ikke helt med os på hjem turen, så vi måtte lige tage en overnatning i Chicago, men hvad gør det når resten er forløbet perfekt. En stor tak til Refex crewet for en kanon tur, ingen tvivl om at jeg skal med igen. Men om det bliver til Tamba eller et andet sted, og om det bliver i 2008 eller senere ved jeg ikke endnu, men med – det skal jeg.

Birger Busk